

การศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา

โดย

ดร. คักคี มาสุขนิรันต์

ร.บ. ป.ม. C.P.A. M.A. Ph.D.

อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์

หลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ เป็นต้นมา สหรัฐอเมริกาได้กลายเป็นประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจ การทหาร และการศึกษา จัดอยู่ในชั้นนำของโลก ฉะนั้น ประเทศที่มุ่งจะพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมจึงนิยมส่งเยาวชนหรือเจ้าหน้าที่ไปศึกษาและดูงานในสหรัฐอเมริกาบ้างหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก การนำเรื่องเกี่ยวกับระบบการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกามาเสนอต่อท่านผู้อ่าน คงได้ประโยชน์สำหรับผู้ที่จะมีโอกาสไปศึกษาต่อในประเทศนั้นบ้าง

ก่อนอื่นโปรดสังเกตว่า ในสหรัฐอเมริกานั้นมีสถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษา ซึ่งได้แก่มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยน้อยใหญ่ถึง ๓,๐๐๐ แห่ง มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยเหล่านี้ ส่วนมากเอกชนหรือของกิจการเอกชนเป็นเจ้าของและผู้ดำเนินการ มหาวิทยาลัยซึ่งจัดและดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลมีอยู่เพียงส่วนน้อย ฉะนั้น ระบบการศึกษาตลอดจนระเบียบวิธีการต่างๆ ย่อมแตกต่างกันบ้าง ตั้งแต่มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะกำหนดชั้นให้เหมาะสมกับฐานะและความต้องการของตนเป็นแห่งๆ ไป อย่างไรก็ดี โดยทั่วไปอาจกล่าว

ได้ว่า มีหลักการบางอย่างซึ่งมหาวิทยาลัยต่าง ๆ พยายามจัดให้ได้มาตรฐานเดียวกัน เพื่อสะดวกแก่นักศึกษาที่จำต้องย้ายหรือเปลี่ยนมหาวิทยาลัยจะได้ไปศึกษาต่อที่สถาบันการศึกษาแห่งอื่นได้โดยสะดวก ถ้ามหาวิทยาลัยใดมีหลักสูตรและวิธีการศึกษาไม่ได้มาตรฐานกับมหาวิทยาลัยอื่น ย่อมทำให้เกียรติภูมิของมหาวิทยาลัยต่ำลง และไม่เป็นที่นิยมของนักศึกษา อย่างไรก็ตาม เรื่องที่ผู้เขียนนำมาเสนอนี้ ล้วนใหญ่เป็นระเบียบปฏิบัติที่มหาวิทยาลัย Indiana และมหาวิทยาลัย Wisconsin ซึ่งผู้เขียน ได้มีโอกาส ไปศึกษา และคิดว่า เป็นระเบียบที่คล้ายกับมหาวิทยาลัยทั่ว ๆ ไปในสหรัฐอเมริกา

การสมัครเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาไม่นิยมการสอบคัดเลือกนักศึกษาเข้ามหาวิทยาลัย แต่ใช้วิธีพิจารณาคัดเลือกนักศึกษาจากผู้สมัครเป็นราย ๆ ไป โดยคุณสมบัติผลการศึกษาของผู้สมัคร ซึ่งโดยปกติจะต้องแนบไปพร้อมกับใบสมัคร วิธีนี้นับว่าประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายได้มาก เพราะมหาวิทยาลัยไม่ต้องจัดสถานที่สอบและจ้างคนคุมสอบเป็นกรณีพิเศษ ทางด้านผู้สมัครเพียงแต่ส่งใบสมัครไปทางไปรษณีย์ และคอยอยู่นั่นจนกว่าจะได้รับคำตอบจากมหาวิทยาลัย ถ้ามหาวิทยาลัยตอบรับจึงจะเดินทางไปจัดทำหลักฐานอื่น ๆ ให้สมบูรณ์ นับว่าเป็นการประหยัดทางด้านผู้สมัครด้วย นอกจากนี้รู้สึกว่าการตรวจสอบคุณสมบัติผลการศึกษาในอดีต ซึ่งมีคะแนน ปรากฏอยู่ เป็นรายวิชาย้อนหลังไปถึง

๓-๕ ปี จะดีกว่าที่จัดให้มีการสอบคัดเลือกในระยะเวลาสั้น ๆ เพราะเป็นสถิติ การศึกษา ที่รวบรวม ได้ตั้งแต่ นักศึกษา เวียนอยู่ในชั้น มัธยมปลายเป็นเวลาหลายปี ถ้าทางมหาวิทยาลัยพอใจในผลการศึกษาที่ได้แล้ว ก็จะต้องรับให้ผู้สมัครมาติดต่อดำเนินการตามเวลาที่กำหนดให้ต่อไป

ที่มหาวิทยาลัย Wisconsin มีการสอบคัดเลือกเฉพาะนักศึกษาที่เป็นชาวต่างประเทศ เป็นการสอบเพื่อดูพื้นฐานความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ ว่าผู้สอบมีความรู้ภาษาอังกฤษพอที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยได้หรือไม่ และการสอบนี้เป็นกรคัดเลือกเพิ่มเติมหลังจากได้พิจารณาสถิติการศึกษาเป็นที่พอใจแล้ว

การจัดชั้นเรียนและการสอน

มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกานิยมจัดชั้นเรียนขนาดที่มีนักศึกษา ระหว่าง ๓๐-๕๐ คน โดยเฉพาะชั้นการศึกษาชั้นบังคับบางชั้นมีนักศึกษาเพียง ๕-๓๐ คนเท่านั้น ในบางวิชาที่มีจำนวนนักศึกษามาก นับด้วยเรื่อร้อย เขาจะใช้วิธีแบ่งเป็นหลายชั้น ให้นักศึกษามีจำนวนเพียงชั้นละ ๓๐-๕๐ คน ต่ออาจารย์หนึ่งคน ฉะนั้น ในวิชาที่มีผู้นิยมเรียนมากหรือต้องถูกบังคับให้ศึกษา มหาวิทยาลัยจะจัดอาจารย์สอนไว้หลาย ๆ อาจารย์ นักศึกษาจะเลือกศึกษากับอาจารย์ใดก็ได้ แต่มีเงื่อนไขว่า ถ้าอาจารย์ผู้หนึ่งมีนักศึกษาเต็มตามกำหนดแล้ว นักศึกษาจะต้องเลือกอาจารย์คนถัดๆ ไป ในระหว่างอาจารย์ผู้สอนวิชาเดียวกันนั้น จะต้องมีการติดต่อประชุมกันเป็นครั้งคราวเพื่อกำหนดแนว

การสอน หนังสือที่ควรใช้ และลักษณะของข้อสอบซึ่งในตอนปลาย
เทอมจะต้องสอบร่วมกัน

ความจริงการจัดชั้นย่อยๆ เป็นการันเปิดดีกว่าการจัดขนาดใหญ่ เพราะจะต้องมีอาจารย์มากขึ้น และอุปกรณ์การสอนการเรียน
ก็ต้องเพิ่มขึ้นตามด้วย แต่มหาวิทยาลัยส่วนมากนิยมจัดชั้นขนาดย่อม
เพราะเห็นว่าเป็นทางที่จะได้คุณภาพในการศึกษามากกว่า อาจารย์กับ
นักศึกษามีความสัมพันธ์กันโดยใกล้ชิด และสามารถซักถามข้อข้องใจ
ระหว่างกันได้ ในส่วนค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นนี้ ย่อมชดเชยด้วยการ
กำหนดค่าธรรมเนียมสูงพอควร หรือได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลของ
มลรัฐเพื่อช่วยการศึกษาเป็นรายปี

เมื่อกล่าวถึงการจัดชั้นเรียนแล้ว เห็นควรกล่าวถึงการ
ประสานงานระหว่างคณะเสียด้วย คณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัยใน
สหรัฐอเมริกา มีการประสานงานในด้านการศึกษาระหว่างกันเป็นอย่างดี
คือ คณะหนึ่งมีหน้าที่สอนวิชาสำคัญๆ ซึ่งเป็นวิชาหลักของคณะนั้น
นักศึกษาในคณะหนึ่งจะไม่เรียนแต่วิชาในคณะของตนเท่านั้น แต่จำเป็น
ต้องเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องในคณะอื่นบ้างตามที่อาจารย์จะแนะนำและ
เห็นสมควร เช่น ให้ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษในคณะภาษาอังกฤษศึกษา
รูป และระบบการปกครองของสหรัฐอเมริกาในคณะรัฐศาสตร์ ฯลฯ
ดังนั้นเป็นต้น เวลาที่ศึกษาวิชาของคณะอื่น นักศึกษาจะต้องไปเรียน
ร่วมกับนักศึกษาในคณะนั้นๆ ครนต้นเทอมเมื่อสอบได้แล้ววิชาแล้ว
อาจารย์จะแยก ส่งคะแนน ผลการสอบ ไปลงทะเบียน ของนักศึกษานั้น

โดยเฉพาะ ฉะนั้น ในช่วงอายุการศึกษาของนักศึกษาคนหนึ่ง ๆ จึงผ่านการศึกษาในหลายคณะ แต่คงศึกษาอย่างละเอียดเพียงคณะเดียวตามที่ตนมุ่งจะทำปริญญาในทางนั้น วิธีนี้นับว่าได้มีการประสานงานระหว่างคณะต่างๆ เป็นอย่างดี และหลีกเลี่ยงการสอบวิชาซ้ำกันได้

สำหรับวิธีการสอนนั้น เนื่องจากเหตุที่มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา นิยมการจัดชั้นขนาดเล็ก อาจารย์จึงมักใช้วิธีสอนบ้างถามบ้างให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นบ้าง และมีการกำหนดหนังสือให้อ่านเป็นคราวๆ ให้ทำรายงานประจำภาค (Term Paper) ส่งอาจารย์ ๑-๓ ครั้ง ซึ่งอาจารย์พอมีเวลาที่จะตรวจและติชมได้ ในภาคหนึ่งๆ โดยปกติก็จะสิ้นภาคการศึกษา อาจารย์มักจะจำชื่อและรู้จักนักศึกษาดีเกือบทุกคนว่าใครมีความรู้และความขยันขันแข็งในการศึกษาเพียงใด

การทดสอบความรู้

อาจารย์ในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา นิยมจัดให้มีการทดสอบในระหว่างปีหรือระหว่างภาคเป็นส่วนใหญ่ ในภาคหนึ่งๆ มีการทดสอบครั้งย่อยๆ ประมาณ ๑-๓ ครั้ง ต่อวิชา บางอาจารย์อาจทดสอบถึง ๔-๕ ครั้ง ฉะนั้นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกา จึงคุ้นเคยกับการทดสอบ และรู้สึกว่าการทดสอบเป็นเหตุการณ์ปกติ ถ้านักศึกษาคนหนึ่งเรียน ๕ วิชา ในภาคหนึ่ง เขาจะถูกทดสอบความรู้ รวมทั้งสอบข้อสอบ และสอบจริงประมาณ ๑๐ - ๑๕ ครั้ง การทดสอบบ่อยๆ มีผลดีที่ทำให้นักศึกษา ต้องหมั่นและตั้งใจศึกษาอยู่

ตลอดเวลา . เพราะไม่ทราบว่าอาจารย์จะทดสอบเมื่อใด บางครั้ง
 อาจารย์บอกล่วงหน้าเพียง ๓ หรือ ๗ วัน บางครั้งไม่บอกให้รู้ล่วงหน้า
 เลย . นอกจากนั้นการทดสอบบ่อยๆ ยังเป็นผลดีแก่นักศึกษาอีกทางหนึ่ง
 คือ ผลการสอบที่แล้วๆ มานั้น อาจารย์จะนำไปรวมกับการสอบได้
 เมื่อต้นภาคด้วย โดยคิดให้เป็นส่วนๆ ไป โดยปกติก็ให้ผลการสอบ
 ครั้งสุดท้ายมีน้ำหนักมากกว่าตามสมควร ฉะนั้น ผลการตัดสินได้หรือ
 ตกจึงมิได้ขึ้นอยู่กับการสอบครั้งสุดท้ายเพียงครั้งเดียว แต่ขึ้นอยู่กับ
 ผลการทดสอบหลายๆ ครั้ง และบางทีถือผลของการทำรายงานประจำ
 ภาคเป็นส่วนหนึ่งในคะแนนปลายภาคด้วย

กิจกรรมของนักศึกษา

เรื่องที่น่าสนใจสำหรับนักศึกษา ที่ไปจาก ต่างประเทศ ประการ
 หนึ่ง คือ มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาพยายามจัดให้มีกิจกรรมของ
 นักศึกษาหลายประการ กิจกรรมเหล่านี้บางทีก็ริเริ่มโดยฝ่ายนักศึกษา
 บางทีมหาวิทยาลัยเป็นผู้ริเริ่มหรือให้การสนับสนุน เพื่อให้ให้นักศึกษา
 ได้มีทางแสดงออกในทางสังคม คล้ายกับตนมีชีวิตอยู่ในชุมชนจริงๆ
 นับว่ามีประโยชน์มาก เพราะกิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้
 ถึงการสมาคมกับผู้อื่นซึ่งเป็นเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน และอาจนับได้ว่า
 เป็นการถ่ายทอดวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยด้วย

กิจกรรมเหล่านี้ได้แก่การจัดให้มีคณะกรรมการประจำหอพัก
 เป็นตึกๆ ไป เป็นต้น ในหอพักของมหาวิทยาลัยแต่ละหลัง มหาวิทยาลัย

จะแนะนำผู้ซื้อหอพักให้เลือกรับกรรมกรขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย
ประธาน เลขานุการ เหวี่ยงฎีก ปฏิคม และตำแหน่งที่จำเป็นอื่นๆ
ตามสมควร วัตถุประสงค์ของคณะกรรมกรนี้ เพื่อจะได้เป็นผู้
แทนนักศึกษาในการติดต่อกับหอพักหลังอื่น หรือติดต่อกับเจ้าหน้าที่
ของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับเรื่องหอพัก ในภาคการศึกษาภาคหนึ่ง ๆ
มหาวิทยาลัยจะกันเงินที่เก็บได้จากค่าพักให้แก่คณะกรรมกรจำนวน
หนึ่ง เพื่อจัดให้มีงานเลี้ยงและรื่นเริงระหว่างนักศึกษาในหอพักด้วยกัน
ในทางปฏิบัตินี้ เวลาว่างรื่นเริงในหอพักหลังหนึ่ง คณะกรรมกร
นิยมเชิญผู้พักในหอพักหลังอื่นไปร่วมสนุกสนานด้วย เป็นการแลกเปลี่ยน
และตอบแทนกัน ฉะนั้น กว่าจะสิ้นภาคการศึกษา นักศึกษา
ย่อมมีโอกาสแสวงหาความรื่นเริงและสังสรรค์กันหลายครั้ง เป็นการ
ฝึกให้นักศึกษาได้คุ้นเคยกับการสังสรรค์และการต้อนรับแขกเป็นอย่างดี

สำหรับนักศึกษาที่พักภายนอกมหาวิทยาลัย อาจสมัครเข้าเป็น
สมาชิก Fraternity ซึ่งเป็นที่พักสำหรับชาย หรือ Sorority ซึ่งเป็น
ที่พักสำหรับหญิง Fraternity และ Sorority แต่ละแห่งมีชื่อและ
เครื่องหมายของตนโดยเฉพาะ และเก็บค่าอาหารค่าที่พักจากสมาชิก
เพื่อใช้จ่ายดำเนินกิจการของตนเองโดยอิสระ สมาชิกของ Fraternity
และ Sorority นี้ มีความรักใคร่และเกี่ยวพันกันโดยใกล้ชิด แม้จะสำเร็จ
การศึกษาไปแล้วก็ยังมีการติดต่อกันเสมอ และอาจกลับมาพักใน
หอพักได้เป็นครั้งคราวโดยมีต้องเสียค่าที่พัก โดยปกตินักศึกษารุ่นน้อง
จะให้การต้อนรับเป็นอย่างดี

สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศนั้น นอกจากจะมีสิทธิเช่นเดียวกับ
กับผู้พักในหอพักคนอื่นๆ แล้ว มหาวิทยาลัยมักจัดให้มี Cosmopolitan

Club เพื่อให้เป็นที่พบปะสังสรรค์กันระหว่างนักศึกษาต่างประเทศ บางที่มหาวิทยาลัย ได้ยกตึก ขนาดย่อม ให้สำหรับ เป็นที่ทำการและ ที่จัดงานด้วย อย่างไรก็ตาม เวลามีงาน นักศึกษาอเมริกันมักจะมาร่วมด้วยเสมอ นอกจากกิจกรรมที่กล่าวมาแล้ว สำหรับมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ที่มีฐานะการเงินดี จะจัดให้มีสระสำหรับว่ายน้ำ สนามกอล์ฟ และที่พักแรมสำหรับผู้ปกครองหรือแขกของมหาวิทยาลัย กิจกรรมเหล่านี้นับเป็นกิจกรรมที่ให้ความสะดวกสบายแก่นักศึกษา ในขณะเดียวกัน มหาวิทยาลัยก็มีรายได้เพิ่มพูนขึ้นด้วย

ชำนาญหอสมุด